

Camilla havde aldrig nogen sinde væ't i skov'n
(Jeg kan tydeligt se Sverrig)

Tekst: Anton Melbye. Af sommerrevyen 1899 »På livets keglebane«,
Melodi: Olfert Jespersen

1.

Camilla havde aldrig nogensinde væ't i skov'n,
nå, hvad gør jeg, jeg river mig og ta'r en kapervogn,
en køn klat smør, seks æg og pølse, det ta'r hun på sig,
jeg snaps og proppepenge har i lommerne på mig.
Mille var så glad, og kinden stod i glød,
og hjertet hoppede som sundets bølger,
hun spurgte, og jeg svared, åh, Gud, hvor hun var sød,
åh, så forfærd'lig sød, dengang hun øje fik på Hveen,
men allersødest, da hun knejste på det ene ben:
"Gud, Peter, jeg kan tydelig se Sverrig!"

2.

Jeg nænned ej at sige hende mod, det lamseben,
når hun ku' tro det, raged det jo ej en anden en.
"Javel, min pige, Sverrig ligger tem'lig tæt herve'!
Hør, skal vi ikke ha' os et glas iskoldt øl på de'!"
Vi stod af ved Tuborg, vi fik tvende glas,
de tvende blev til en syv-otte stykker,
vi satte os på vognen, jeg var så veltilpas,
og lille Mille hun var dobbelt rosenrød og sød,
hun så mig ømt i øjet ind, så jeg sa': "Pinedød,
nu syn's jeg selv, at jeg kan skimte Sverrig!"

3.

Vor frokost havde vi tildels fortæret undervejs,
og resten spiste vi på Ørholm, kaldt det danske Schweiz,
vi sang om kap med fuglene og hvilte på en bænk,
og af og til der gudskelov faldt af et lille stænk.
Middagen på Skodsborg: Suppe, torsk og steg,
min Mille var især tilfreds med torsken! -
hun havde ikke no'en af øjnene fra mig,
før udenfor vi sad med kaffe og lidt tilbehør,
da sa' vi begge, mens vi blanded cognac med likør:
"Nå, nå, hvor man kan tydelig se Sverrig!"

4.

Og det blev mørkt, og solen den sank ned bag grønne lund,
jeg havde hundred gange kysset Milles rosenmund,
jeg var så glad og vidste knap, på hvad ben jeg sku' stå,
så købte vi en sporvogn og gik begge ovenpå.
Månen den var oppe, mens vi kørte ind,
og det var jeg og Mille såmænd osse,
og Mille læned ho'det op imod min kind,
og mens det søde barn ved min barm blunded ind,
jeg sang i mørket ud, imens jeg fik en øl med pind:
"Oh, Mille, jeg kan tydelig se Sverrig!"